

Fragment: Talmud Bavli, Seder oharot, Masekhet Nidah 5a-6b : Mss. orient. 52

[Handschrift], [13.-14. Jh.]

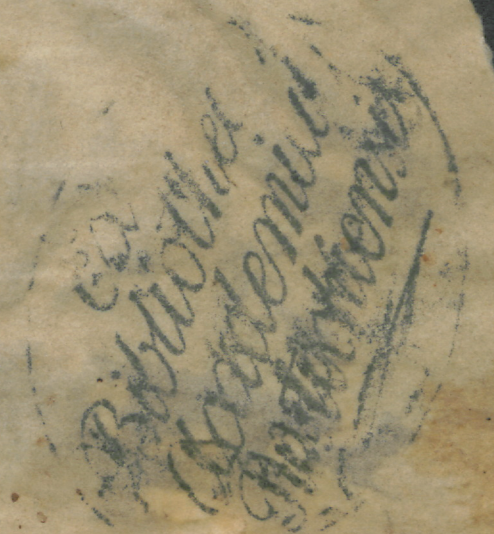
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn782333249>

Handschrift Freier Zugang

ומשקיון מ' או לאו בין דקודש ובין תרומה לא
 דקודש תש' ר' תורה א' א' בשעת עבדתו מ'
 מלוכל בתומ' ותוינן בה מאי דתורה תו' ו' א' רב
 חסדא לא נצרכה אלא לתקן השורין שפח'
 שנפנית רב תונא מתע' שורין שבדיות שניק'
 עינמה בשאעור וסת' תש' מעשה ועשה ר' כר'
 אלעז' לאחר שנזכר א' כד' חזא ר' אלעז' לסמו'
 עליו בשעת הדחק ותוינן בה מאי לאחר שנזכר
 אולם לאח' שנזכר דאין תלכה נר' אלעז' אלא כוננ'
 בשעת הדחק חיכו עביר כותיה אלא דלא
 איתמר הלכתא לא נמר ולא נמר ולא נמר
 וכיון שזכר ר' לאו יחיד פליג עליו אלא רבו
 פליגי עליו א' כד' חזא ר' אלעז' לסמו' עליו
 בשעת הדחק א' איתמר ויחזק לתרומה תנאי

לשכוח

אחת ואחת כ' ר' מדיחה ידה במזא ופידקת
 ובאחרונה בדיקה ומצאת טמא ונבאת ושאל
 את רבן גמל' אמ' לה כילו טמאות אמ' לו ר' ה'
 וחלא בדיקה חיתת לי בין כל אחת ואח' אמ' לה
 אם נן היא טמא וכל טהורות או אמרת בשל
 חדא דקודש וחדא דתרומה תו' דעיינך
 לשונו' אלא או אמרת אידו ואורי דקודש
 למח' לי למיחדר שונו' מעשה שחורר
 בשתי שפחות חיה לושנא אחר אמר ר' ח'
 לה רב תונא מעת לעת שבנדח בין לקודש בין
 לתרומה ממאי מדלא קתני לה גבי מעלות
 אל רבנחמן וחתני תנ' לקודש אבל לא לתרומ'
 קיבלת מיניה ר' שמו' בר רבי צחק בחולין
 שנעשו על טהרת הקודש ולא בחולין שנעשו

XII
 Num.
 Ms. hebr.
 Ms. orient.
 52.

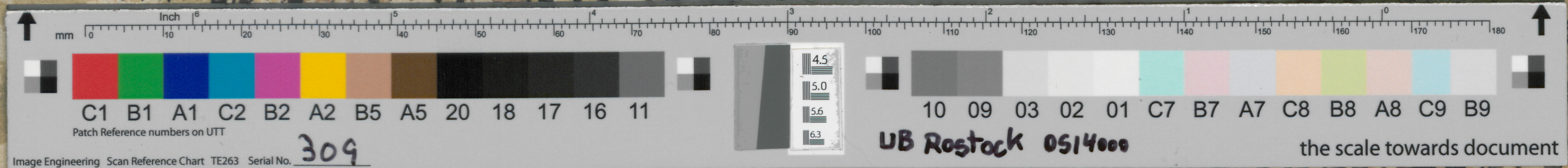
כפקי לאחר תשמיש והא תשמיש קתע
 תמישמישית ממעטת על ידי וכו'
 חשתא מעת לעת ממעטא מפקידה לפקיד
 מובעיא מחו דתומ' מעת לעת חשו דבנו
 לפקידא דטחרות אבל מפקי לפקידא לא
 קמל בני דיוה שעתה היתה וכו'
 למח למיתנא היתה יושבת במיטה ועסוק
 בטחרות ולותני היתה עסוקה בטחרות פרישה
 וראת הא קמל טעמ' אטו דיוה שעתה הא
 מעת לעת מיטה נמי מיטמיה מסריע
 לוח לעירי דא ועירי מעת לעת שבנר
 עושה משכב לטמא אדם ולטמא בגדים
 מברי דבר שאין בו דעת לישאל וכל דבר
 שאין בו דעת לישאל ספיקו שחור תרצמה

אתא אבימי מבי חרדא אתא ואתא מתנבא
 בודיה מעת לעת שבנר משכבה ומישנה
 במגעת מאי לאו מח מגעת לא מטמיה
 את משכבה לא מטמיה אלא חסברא
 קל וחומר הוא ומה בלי חרש חסברא
 פתיל חסברא באל חמת אינו ניצל במעט
 לעת שבנר משכבה ומישנה שאין ממ
 ניצולין באל חמת אינו שיהיו ניצולין
 במעט לעת שבנר אלא אבימי מבי חרדא
 מתניתא קא אמ' משכבה תושבה במגע
 עינמה מח מגע עינמה מטמא אדם לטמא
 בגדים את משכבה ומישנה מטמא אדם לטמא
 בגדים תניא כותיה ריבא חרדא דם מטמא
 מעת לעת ומה חרדא מיטמיה אוכלין ומישקו

כפקי לאחר תשמיש והא המושטת קתע
תנ ומשטת מעטת עליו וכו'
חשתא מעת לעת ממעטא מפקידה לפקיד
מיובעיא מהו דתימ' מעת לעת השו רבנן
לפסידא דטחרות אבל מפקי לפקידא לא
קמל ביעד דיוה שעתה היתה וכו'
למה למיתנא היתה יושבת במיטת ועסוק
בטחרות וליתני היתה עסוקה בטחרות פרט
וראת הא קמל טעמ' אטו דיוה שעתה הא

אתא אבימי מבי חודאי אתא ואתא מיתנא
בזריה מעת לעת שבנדח משכבה ומיטת
במנעת מאי לאו מה מנעת לא מטמא
יה משכבה לא מטמא איה חתוכא
קל וחומר הוא ומה בלי חרש המיידא
פתיל חנני בלחל חמת איז נניל במעט
לעת שבנדח משכבת ומיטת שאין נמ
ניילין בלחל חמת איז שידן ניילין
במעט לעת שבנדח אלא אבימי מבי חודאי

מסרי דבר שאין בו דעת לוישאל וכל דבר
שיאין בו דעת לוישאל ספיקו שהור חרומה

בגדים תניא כותיה דרבא חייא דם מטמא
מעט לעת ומה חייא מיידא איכלין ומשקו